

TO !

Prosinac, 2016./br.46

List učenika Srednje škole Bol

Razgovor sa ravnateljicom Sani

Razgovor sa Ivicom Jakšićem Pukom

Humanitarne akcije

Pjesnički kutak

Ekskurzije

DAN SJEĆANJA NA VUKOVAR

I ove smo godine 18. studenog palili svijeće za Vukovar na Loži zajedno sa mještanima Bola.

Morate iznova graditi. Prvo svoju prošlost, tražiti svoje korijenje, zatim, svoju sadašnjost, a onda, ako vam ostane snage, uložite je u budućnost. I nemojte biti sami u budućnosti. A grad, za nj ne brinite, on je sve vrijeme bio u vama. Samo skriven. Da ga krvnik ne nađe.
Grad – to ste vi.

Siniša Glavašević

To!
Prosinac 2016. / Broj 46

SADRŽAJ

2. str. Vukovar
5. str. Razgovor sa ravnateljicom
6. str. Razgovor sa Pukom
9.str. Sjećanje na Gemu
10. str. Humanitarne akcije
11. str. Izleti
14. str. Planine
15. str. Dominikanci
16. str. Dani kruha

17. str. Robotičari
18. str. Čitanja
18. str. Dani kruha
20. str. Na stranim jezicima
25. str. Pjesnički kutak
28. str. Školska kuhinja
30. str. Moda
32. str. Školska radionica
33. str. Čestitke

**Zahvaljujemo svim profesorima
koji su pomogli da naš list ugleda
svjetlost dana po 46. put.**

SRETNI BLAGDANI SVIMA!!!

Impressum

Kompjutorski prijelom i tisak

Alois Zrno, 4.a
Franko Žunić, 3.a
Valerio Michileli Tomić, 2.a
Ante Kraljević, 2.a
Dario Litović, 1.b
Josip Štambuk, 1.b

Uredništvo

Ljubica Kusanović, prof.
Ana Ursić, prof.

Surađivali na listu

Lana Martinić, 4.a
Tamara Goić, 4.a
Anamarija Šesnić, 4.a
Franka Cvitanić, 4.a

Tea Bogunović, 4.a

Lorena Lalić, 4.b
Kristina Pučo, 4.b
Petra Jašić, 4.b
Ruža Jozić, 4.b
Andrea Zlatar, 3.a
Karla Štambuk, 3.a
Kate Pavišić, 2.a
Piera Marinković, 2.a
Stanko Marčić, 2.b
Anteo Bezmalinović, 2.b
Antea Jerčić, 1.a
Maja Petek, 1.a
Petar Novaković, 1.b
Blanka Rajčević, 1.b.
2.a /4.a

ŠKOLSKE NOVOSTI

Ove školske godine u našu školu se upisalo 25 učenika (10 u gimnaziju i 15 u turistički smjer), sada nas ima točno 100.

Početkom šk. godine je naš dugogodišnji (34 godine) ravnatelj Krešimir Okmažić otišao u zasluženu mirovinu. Sada imamo ravnateljicu – bivšu profesoricu Sani Bodlović.

Tijekom prvog polugodišta otišao je i prof. Jadran Beganović, a vratila nam se prof. Sanja Vrgoč.

Dobili smo i novog profesora vjeronomjenske povijesti Juru Matkovića jer je prof. Branko Banić dobio posao u Postirima.

Novog profesora gospodarske matematike imaju i ugostitelji. To je naš bivši učenik Karmen Jakšić.

Profesorici Sani mijenja Alen Neimarlija, sin nekadašnjeg prof. matematike koji je otišao u mirovinu.

Svima njima želimo dugi radni staž u našoj školi.

Ove je godine u našoj školi se kao drugi strani predmet može učiti i talijanski jezik, predaje ga prof. Karla Marinković.

I ove smo godine obilježili DAN KRAVATE. Neki su po prvi put vezali kravatu oko svoga vrata i naučili kako je pravilno vezati.

Povodom DANA PJEŠAČENJA organiziran je izlet do Zmajeve špilje, a ne više na Vidovu goru.

2. a razred je bio na terenskoj nastavi u Italiji. Bilo im je zabavno, a kažu i da su puno naučili.

Proslavili smo slasno i DANE KRUHA!!!

Odradili smo uspješno i nekoliko humanitarnih akcija tijekom ovog polugodišta. Naši učenici su pravi humanitarci!!!

Bili smo i na predstavi u Splitu. Gledali smo „Orašara“ u HNK-u, a doživljeli smo i ugodaj Adventa u Splitu.

Organizira se i izlet u Zagreb, a i završna – polugodišnja zabava u školi.

RAZGOVOR SA NOVOM RAVNATELJICOM

Naša nova ravnateljica je bivša profesorica ekonomiske grupe predmeta profesorica Sani Bodlović. Naš bivši ravnatelj Krešimir Okmažić je sada u zasluženoj mirovini. Nadamo se da uživa u mirovini, a da „miruje“ ne vjerujemo jer je on vrlo vrijedna osoba. Iako ima puno posla, nova ravnateljica rado nas je primila na razgovor i odgovorila nam je na nekoliko pitanja.

Recite nam nešto o sebi, o profesionalnoj karijeri?

Rodjena sam u Splitu, moj pokojni otac je Boljanin, a i osnovnu školu sam završila u Bolu u ovoj zgradici. Srednju školu sam pohađala u Splitu – MIOC. Diplomirala sam na Ekonomskom fakultetu u Splitu. Kad sam započela raditi u prosvjeti položila sam i psihološko-pedagošku grupu predmeta i postala profesor.

Kako to da ste iz ekonomije došli u prosvjetu?

Sasvim slučajno. Stvarno, nikada nisam sebe zamišljala kao profesoricu. Pozvali su me da dodem

na tromjesečnu zamjenu jedne kolegice koja se razboljela... dugo sam odgađala, odbijala... a napokon i pristala. Radeći sa učenicima shvatila sam da je profesorski posao najljepši na svijetu. Svi oni prijašnji poslovi nisu me tako ispunjali... Sada nimalo ne žalim što sam pristala učiti u te vode.

Kako ste se osjećali kao profesor u razredu?

Svaka je generacija specifična. Svaka ima neke svoje posebnosti, a kada ste zadovoljni poslom ništa vam nije teško. Ima malo „težih“ i malo „lakših“ učenika, ali nikad nisam imala problema u pronaalaženju zajedničkog jezika. Ovo je i vrlo zahvalan posao. Svaki uspjeh učenika je i vaš uspjeh. Uistinu, volim ovaj posao.

Kako vam je sada na poziciji ravnateljice?

Vrlo teško pitanje. Prošlo je tek nekoliko mjeseci, imam puno novih i drugačijih obaveza... i ne mogu vam reći gdje se osjećam bolje. Ovo mi je novi izazov... Žao mi je što više nisam u razredu, voljela bih da sam mogla zadržati barem nekoliko sati rada u razredu. Nedostaje mi rad i druženje sa učenicima. Sada sam poprilično odvojena od svih, od razreda pa i od zbornice. Međutim, nadam se da će se ponovo približiti svima kroz zajedničke aktivnosti kao što su Božićni doručak, Oktoberfest i slično. Tek sam krenula u novi posao i treba mi malo vremena da se upoznam i prilagodim poslovima ravnatelja. Rekli su mi da moram biti strpljiva, a zasad se stvarno trudim da budem što uspješnija.

Imate li kakve planove za budućnost škole?

Imamo mnogo planova. Većinom su to još uvijek projekti našeg bivšeg ravnatelja. Neki su tek na početku... trenutno radimo na tome da škola počne raditi u jednoj smjeni. Radovi s tijeku, a vrijeme će pokazati kad će sve biti gotovo. Ja sam optimistična i nadam se uspjehu u mojim daljnjim ravnateljskim dužnostima.

Tamara Goić i Lana Martinić, 4.a

IVICA JAKŠIĆ ČOKRIĆ PUKO

Živi i radi u Bolu gdje je završio osnovnu i srednju ugostiteljsku školu. Izlaže na brojnim samostalnim i skupnim izložbama. Izdao je nekoliko knjiga od kojih su neke i scenski obrađene. Osnivač je udruge ŠUŠUR. Autor je i redatelj mnogih bolskih karnevala, predstava, viroza party, pjesničkih večeri i dr. Neke od njegovih pjesama su uglazbljene, a o njemu je snimljen i dokumentarni film.

ČA ĆU BIT
Kad son bi moli
Po me pitali
Ča ču bit kad nariesten:
„Glumac!“
Rekli su mi da son reko,
A oni:
„Hoće, imo vuon kuraja!“
Kad son u skulu hodi
Po me pitali
Ča ču bit kad finin:
„Slikar!“
Jo son reko, a oni:
„Hoće, imo vuon kuraja!“
Kad son još u skulu hodi
Po me pitali
Ča ču bit posli:
„Pjesnik!“
Jo son reko,
A oni:
„Hoće, imo vuon za sve kuraja!“
A sal tek vidin
Da jedino vridi

Bit čovik
i u temu izdurat
Do kraja.

obavljali po hotelima. Prvi je bio „Vidovica“ koja je bila ljetni restoran poznat po ribljim specijalitetima. Služila je za praktičnu nastavu gdje su vježbali kuhari i konobari ugostiteljske škole. Osim restorana „Vidovice“ praktična nastava se odrađivala u hotelu „Bijela kuća“ i u svima poznatoj „Elaphusi“.

Kako bi ste sebe predstavili?

Ja sam Ivica Jakšić Čokrić Puko, antifašistički umjetnik, borac protiv turizma, demokracije i Coca Cole, rođen 6. 2. 1955. i živit ču vječno.

Koju ste srednju školu završili i kakva su vaša srednjoškolska sjećanja?

Završio sam srednju ugostiteljsku školu u Bolu. Sjećam se da sam od 20 potrebnih knjiga imao dvije knjige i tri bilježnice. To je bilo dovoljno da se završi ta škola. Praktičnu nastavu smo

Okušali ste se i u pisanju knjiga. Ovog ljeta ste imali promociju borskog vodiča, možete li nam reći par riječi o toj knjizi?

Do sad sam napisao oko 12 knjiga od toga su 3 zbirke poezije, 2 romana i nekoliko zbirki priča. Kao nastavak svojih dijela koja govore o turizmu logični slijed je bio napisati

turistički „Vodič Bola“. Vodič se sastoji od uvodnog i drugog dijela. Prvi dio govori sve najgore o turizmu, dok u drugom dijelu kroz priču opisujem ono što Bol ima. Obradjeni su svi ugostiteljski objekti, smještaji, agencije i sve ostalo što se nudi u Bolu ljeti. U vodiču se također nalaze i tehnički podaci, kao na primjer kontakti, web stranice, mailovi, itd. Sve objekte sam opisao subjektivno na književni način kroz priču, a naravno o svima sam napisao sve najbolje. Knjiga završava zimskim danom u Bolu gdje se vidi pravo stanje stvari, a to je vidljivo i danas. To je slika koja ne bi ni jednom gostu potvrdila status Bola kao turističkog mjesta.

Kojeg književnika čitate u slobodno vrijeme? Tko vam je uzor?

Radije bi se odrekao pisanja nego čitanja!

Čitam sve što se tiče: filozofije, religije, fizike, a teško se odlučujem za roman. Od hrvatskih književnika smatram da je najkvalitetniji Krleža u filozofskom, književnom i bilo kojem drugom smislu. Smatram da je „Na rubu pameti“ najbolji hrvatski roman i šire kao i „Povratak Filipa Latinovicza“ i „Banket u Blitvi“. Od stranih književnika istakao bih Gabriella Garciu Marqueza i njegovo djelo „Sto godina samoće“ koje mi je jedno od najboljih romana uopće.

Poznat nam je Puko i kao slikar. Kako ste se i kad počeli baviti slikarstvom?

To je bilo u meni od najranijeg djetinjstva. Kao dječak sam volio igrati nogomet na „Studencu“, ali ne toliko često kao moji ostali vršnjaci. Odmah nakon nogometa trčao bi kući i slikao, a često sam šetao plažom i skupljaо razne naplavine, kamenja i odbačene materijale. Kasnije je, u malo zrelijoj dobi, to u meni eksplodiralo i preraslo u slikarstvo. A kasnije i kiparstvo.

Odakle vam ideja da skulpture počnete raditi u kamenu?

Ne možeš bit Bračanin i umjetnik a da se bar ne okušaš izrazit u kamenu. Svidjelo mi se i još uvijek mi je zanimljivo i dragoo.

Kada je i kako sve krenulo s karnevalom?

Počeo sam s 20 i sve je trajalo 35 godina. Bilo je zabavno i lijepo, ali imalo je posebnu težinu zbog javnog nastupa. To je nastup koji se održava jednom godišnje, a ja kao voditelj sam bio u strahu hoću li stići na vrijeme. Uvijek je bilo teško procijeniti koliko je vremena bilo potrebno za ostvarenje svojih ideja. Mi smo uvijek to ispoštivali, nekome se to sviđalo, a nekome ne. Tastamenat je velika i duga bolska tradicija u kojoj se moglo govoriti o svemu i protiv svega. Ja sam zapravo zaslužan ili kriv što je bolski karneval izoštio političku stanu. Davali smo naglasak na politiku jer karneval je nastao kao pobuna protiv vladajućih. Bez obzira tko je na vlasti, karneval je protiv njih. Tako je to bilo od početka, a ja sam ga vratio u političke vode iako je bolski karneval uvijek bio malo politički.

Što je skupinu ŠUŠUR, kako je nastala i čemu je služila?

Ja sam osnovao i vodim *Multimedijalnu putujuću artističku skupinu za mentalnu higijenu fizikalnu terapiju i brzu prehranu ŠUŠUR Bol*. Ona djeluje od 1975. neslužbeno odnosno od 1990. službeno, a bavi se javnim nastupima, uličnim teatrom i autentičnim kazalištem. Članovi skupine su mi pomagali u organizaciji raznih događaja među kojima su najbrojnije bile predstave. Naime, autor sam desetak predstava od kojih su neke: „Gujin rode“, „Apokalipsa“, „Cimer fraj“, „Paloc (Kuća u kući) stazama revolucije“,

„Ježeva kućica za Hrvate“, „Crvenkapica i 7 kozlića – Posljednji brački partizan“, „Bela vita“ i „Hrvatska odiseja u svemiru“. Većina predstava se izvodila u poznatom i vrlo interesantnom bolskom objektu Paloc (Kuća u kući). Kuća u kući je onda kao i danas jedan od najinteresantnijih objekata u Bolu. Danas je opet neiskorišten, a u to vrijeme smo ga mi koristili za naše predstave i to je bilo dodatno dobro u tom bavljenju kazalištem. Kuća u kući ima svoju povijest i legendu te daje još jedan kazališni ambijent koji je funkcionirao. Ne znam da li je u i jednom kazalištu postignut takav ambijent kao što je bio postignut upravo u Palocu.

Koji bi ste projekt istaknuli kao najveći?

2002. godine organizirao sam po mom mišljenju najveći projekt „Premještanje Zlatnog rata izvan dometa birokratskih struktura“. Plakatom smo pozvali ljudе da dođu s kantama i lopatama. Ujutro se okupilo čak 500 ljudi koji su bili voljni sudjelovati. Napravio se lanac sudionika od plaže Zlatni Rat preko šetnice do trga u Bolu koji su prenosili žalo sa istoimene plaže. Nastojali smo ukazati na važnost očuvanja okoliša. To je još uvijek aktualno.

Teško je bit umjetnik u malim sredinama, ali ja sam to upravo zbog toga jer je teško.

Tea Bogunović i Franka Cvitanić, 4.a

Evo nekoliko Ivičinih pjesama:

RIČI

Riči.
Riči.
Riči.
Somo riči.
A meni tribo rič.
Jedna jedino rič.
Dajte mi tu rič
I pomaknut ču zemju!

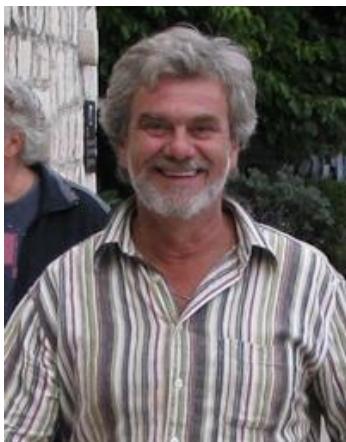
KOLIKI JE BROĆ

Po dužini: dokle škrapa muči.
Po širini: dokle muore zibo.
Po visini: dokle galeb kriče.

Po jubavi: dokle suza kane.

PROVO MIRA

Ako je čovik
Svin stvorima mira?
Onda čovik čoviku
Neka bude vira!

SJEĆANJE NA BARBA GEMU

Početkom ove školske godine napustio nas je naš dragi Gemo, kućni majstor-domar. Bio je dobri duh naše škole. Evo što je o njemu napisao Ivica Jakšić Čokrić Puko.

GOLUBICA BIJELA

Kad je umro VINKO KRALJEVIĆ GEMO jedna se golubica bijela spustila s nebeskih visina i lebjdjela nad njegovom rodnom kućom...

Svi oni koji nisu vidjeli tu golubicu bijelu... nisu poznavali Gemu. Ali oni koji su ga poznavali... znaju. Znaju za Golubicu bijelu, njegovu omiljenu pjesmu s kojom je donedavno započinjao i završavao svaki Bolski karneval, a Gemo je u svakome davao sebe – i više.

Za Golubicu bijelu s kojom su započinjale i završavale sve bolske proslave, a Gemo je u svakoj davao sebe – i više.

Za Golobicu s kojom je započinjalo i završavalo svako druženje na kominu, a Gemo je na svakome davao sebe – i više.

Pjesmu s kojom je započinjalo i završavalo svako druženje, a Gemo je na svakome davao sve – i više.

Pjesma je to, njegova pjesma, s kojom je započinjala i završavala svaka bolska fešta, a Gemo je bio na svakoj – i više.

I lako mu je bilo biti na svim tim silnim Karnevalima, proslavama, kominima, druženjima, feštama... jer svi su ga voljeli, jer naš je Gemo bio čovjek – i više. Više od čovjeka. I bila je čast poznavati ga, biti njegov prijatelj, pjevati s njime Golubicu bijelu jedan, dva, deset, pedeset, sto, tisuću puta – i više.

Nedostajat će nam Gemo, nedostajat će nam Golubica bijela...

Zato, rastavljeni od njega do zova trublje – suočjećajući s razdrljenim srcem njegove do posljednjega daha vjerne supruge Nedice, dijeleći tugu njegovih na njega ponosnih sinova Frane i Ive, nevjeste Ines, sestre Vini, brata Pere, razumijevajući gubitak koji će tek osjetiti njegov unuk, naslijednik, Vinko Gemo mlađi – mijenjam (i bez autorskih prava) stih njegove pjesme, i kažem:

Nikad te nećemo zaboraviti mi
golubice, golubice
jer u srcu našem si ti

golubice, golubice
golubice, golubice bijela
golubice, golubice bijela...

O da, nikada nećemo zaboraviti Gemu, nikada nećemo zaboraviti Golubicu bijelu... Ni tvoja obitelj, ni tvoji prijatelji predvođeni Lovrom i Vedranom, ni tvoj Bol osiromašen za jednoga čovjeka – i više, osiromašen za jednu pjesmu kojoj si ti udahnuo dušu – i više.

Jedna golubica bijela još uvijek lebdi nad kućom našega prijatelja... tko je ni sada ne vidi taj ne poznaje Gemu.

HUMANITARNE AKCIJE

Naši učenici su vrlo aktivni u humanitarnim akcijama tijekom cijele godine.

Prva akcija je bila za vrijeme **LJETNOG BOLSKOG KARNEVALA**. Na rivi se održavala **KARNEVALSKA HUMANITARNA NOĆ**, a naši učenici su bili uključeni tako da su prodavali jelo koje je pripremila **TAVERNA RIVA**. Prikupljala su se sredstva za udrugu **BRAČKI PUPOLJCI** (udruga roditelja djece s teškoćama u razvoju koja ima cilj unapređivanje kvalitete njihova života te medicinske i socijalne zaštite).

Spremnik za prikupljanje plastičnih čepova nalazi se na hodniku naše škole. Od novca prikupljenog reciklažom sakupljenih čepova sufinancirat će se nabava skupih lijekova za liječenje članova **UDRUGE OBOLJELIH OD LEUKEMIJE, MIJELOMA, LIMFOMA...** I mnogi mještani priključili su se ovoj akciji i donose čepove. CZK BOL i općinsko poduzeće GRABOV RAT će nam pomoći da čepovi stignu na pravu adresu.

Prikupljali smo i novac za teško bolesnog dječaka Davida Babca da bi mogao na operaciju u Njemačku. Inače njegova je majka bila učenica naše škole.

Cijeli prosinac izrađivali smo ukrase koji će se prodavati na velikoj završnoj akciji cijelog Brača u Kavanjinovim dvorima u Sutivanu. Ukrasi, a i kolači pripremljeni u kabinetu prodavali su se u više navrata u Bolu. Sva prikupljena sredstva bit će dana udrugama **BRAČKI PUPOLJAK**.

CZK Bol organizirao je **BUVLJAK** (15. 11. – 06. 12.) u Domu kulture. Naši učenici donose odjevne i druge predmete za prodaju. Dio novca od prodane robe također odlazi **BRAČKIM PUPOLJCIMA**. Osim toga naši učenici svakodnevno dežuraju na Buvljaku.

Hrvatski Caritas i ove godine je nastavio sa akcijom „**Za 1000 radosti**“ koju podržava i naše Ministarstvo. Akciju su *nazvali INTERVENCIJA*. Htjeli su poručiti kako je potrebno nešto poduzeti da se pomogne potrebitima. Izradili su narukvice u 10 boja s poticajnim pitanjima:

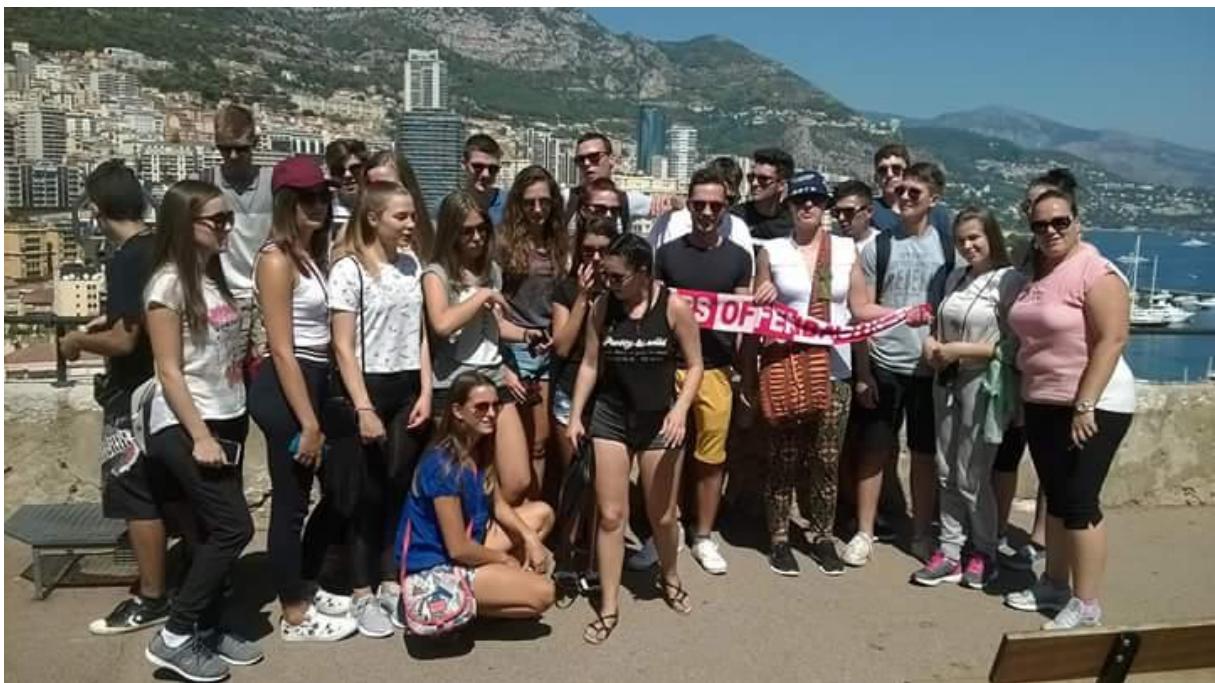
Zašto ne voljeti/slaviti/dijeliti/oprostiti/vjerovati/popraviti/mijenjati/stvrati/zahvaliti/darovati?

Akcija je i ove godine uspješno održana, učenici su pokupovali sve narukvice. Polovicu prikupljenih sredstava škola će usmjeriti potrebitim obiteljima u našoj sredini, a pola će uplatiti na račun Hrvatskog Caritasa.

Hvala profesorici Adi koja organizira sve ove akcije!

Vijeće učenika

EKSURZIJA U BARCELONU

Već gotovo tradicijski maturanti naše škole odlaze na sedmodnevnu ekskurziju u neku europsku zemlju. Tako smo i mi bili u Španjolskoj, sva sreća! Bilo je prekrasno!!!

Odlazak iz Lijepe naše bio je 25. kolovoza 2016.g., s nama su putovali i učenici Obrtničke škole iz Splita. Usprkos dugo noćnoj vožnji s oduševljenjem smo promatrali ranojutarnji panoramski pogled na Kraljevinu Monaco. Još relativno svježi, nastavili smo putovanje do Nice i Canesa. U Canesu smo noćili. Uživali smo u večernjoj šetnji gradom. Ujutro nastavljamo za Loret de Mar. Prekrasan gradić, lijep smještaj, a pružao nam je i pregršt dobre zabave u lokalnim klubovima (npr. „Tropics“ sa brojnim tematskim zabavama: Pjena party, Neon party, nastup Stevea Oakija; „Rokfelers“ i ostali klubovi). Ni dnevni program nije bio ništa manje zahtijevan: razgledavanje grada Barcelone i mnogobrojnih kulturnih spomenika (Sagrada Familia, Parc Guell, Montjuic, Casa Mila, Museo Picasso... Nou Camp, gradića Grassea – grada parfema, zabavnog parka „Port aventura“, Teatre-Museu Dali u Figueresu...).

Još uvijek ispunjeni euforijom maturalnog putovanja doletjeli smo u splitsku zračnu luku mrtvi umorni, ali zadovoljni!

PUTOVANJE U ITALIJU

Učenici 2.a razreda zajedno sa Srednjom školom Brač bili su na terenskoj nastavi (studijskom putovanju) u Italiji od 28. 09. do 02.10. 2016.g.

Putovanje se organiziralo u svrhu edukacije i proširivanja nastavnih sadržaja iz hrvatskog i talijanskog jezika, likovne umjetnosti, psihologije, geografije i fizike kroz obilaske lokaliteta važnih za pojedine predmete. Obišli smo, uz stručno vodstvo, Siennu, San Gimignano, Firencu, Pisu, Veronu i Veneciju. Posjetili smo i Museo Leonardino u Vinciju i Museo delle Scienze u Trentu. Upoznali smo se i sa povijesnim, geografskim, ekonomskim i kulturnoškim sadržajima talijanskih regija Toscane i Veneta. Najviše nam se svidio Museo delle Scienze. Tamo smo se upoznali s primjenom fizike u svakodnevnom životu. Vidjeli smo i mnoge spomenike renesnsnih književnika i ostalih umjetnika.

Tijekom putovanja probali smo mnogo poznatih autohtonih jela, npr. „najbolji sladoled na svijetu“ iz San Gimignana, ukusnu tjesteninu i pizze.

Sve u svemu putovanje nam se jako svidjelo.

2.a

DAN PJEŠAČENJA

Mi učenici, unatoč buri, smo u petak 28. 10. 2016.g. obilježili DAN PJEŠAČENJA šetnjom do Zmajeve špilje. Okupili smo se pred školom i u 7,00 sati krenuli za Murvicu, gdje nas je toplim napitcima i fornetima dočekala obitelj Marić. Nakon kratke pauze krenuli smo prema Zmajevoj špilji. Stručni vodič nam je bio gosp. Zoran Kojdić. Ove je godine gosp. Zoran proglašen djelatnikom godine u kategoriji turističkih vodiča Hrvatske na Danima turizma u Bolu. Iako je put bio poprilično težak, brzo nam je prošao jer je vodič vrlo nadahnuto pričao o Murvici, samostanima u okolici, o samoj Zmajevoj špilji i o staroslavenskoj mitologiji. Nama učenicima druženje u prirodi i na svježem zraku bila je ugodna promjena od sjedenja u razredu.

Piera Marinković, 2.a

480 godina PLANINA

Ove smo godine slavili 400-tu godišnjicu smrti velikog W. Shakespearea (1564. – 1616.). Iste je godine umro i još jedan velikan – Miguel de Cervantes Saavedra (1547. – 1616.).

Na satu hrvatskog jezika ustanovili smo da je ove 2016. godine još jedna značajna godišnjica vezana za književnost – 480 godina od nastanka našeg prvog romana PLANINE Petra Zoranića. Tiskan je tek 1569.g.

Sam Zoranić piše da je roman nastao 20. „zrilvoća“ / rujna 1536.g. Djelo je posvećeno Mateju Matijeviću, ninskom kanoniku, koji je dobar „baščinac“.

„Planine“ su pastirski roman u kojem autor „pod koprinom“ (alegorija) spaja osobne osjećaje (ljubavnu bol – „beteg ljuveni“) i nacionalne (ljepota domovine - bašćine, ukazuje na tursku opasnost a ističe i važnost maternjeg jezika).

Pastir Zoran odlazi u planine da bi pronašao lijek koji bi mu pomogao da izliječi svoju ljubavnu bol. Izlječit će ga vila Dejanira.

Mnogo je priča, pjesama i „prijetvora“ u djelu. Evo jednog!

Bila jednom jedna vrlo ohola djevojka koju su bogovi kaznili tako da su je bacili u podzemlje. Svaki put kad se neka djevojka uzoholi, djevojka u podzemlju uzdahne, a nama zapuše bura. (Vražja vrata u Paklenici).

Kate Pavišić, 2.a

800 GODINA DOMINIKANACA

Red propovjednika osnovao je Španjolac Dominik de Guzman, rođen oko 1171.g. Papa Hornelije III. potvrđio je osnutak Reda propovjednika 22. 12. 1216.g. Dominik je umro u Bologni 06. 08. 1221.g. Trinaest godina kasnije 1234.g. papa Grgur IX. proglašio ga je svetim. Spomen mu se slavi 08. 08. (sv. Dominik). U dugoj povijesti dominikanci su Crkvi dali 4 pape, 80-ak kardinala, 300-injak svetaca i blaženika. U Redu je danas više od 6000 članova laičkih bratstava sv. Dominika i članova pokreta mладih. Najpoznatiji su dominikanci: zaštitnik prirodoslovaca sv. Albert Veliki, naučitelj Crkve sv.Toma Akvinski, sv.Katarina Sijenska i sv. Vinko Fererski. Hrvatska dominikanska provincija danas ima 13 samostana, a od toga je 10 u Hrvatskoj. U Bolu su dominikanci od 1475. godine. Od 1475. do danas traje prisna obiteljska povezanost i suživot Boljana i dominikanaca. U sudbonosnim trenutcima samostan je ostao uz narod i pomogao narodu (npr. kada su Talijani u kolovozu 1943. počeli paliti kuće u Bolu, gotovo su se svi mještani sklonili u samostan na Glavici gdje su dobili hranu, smještaj i zaštitu ili pružanje liječničkih usluga o. Anđelka Rabadana).

Među dominikancima bilo je 79 fratara rođenih u Bolu. Oni su 1828. dio svog vrta ustupili za sadašnje groblje, gdje su ukopi počeli 1830. Dominikanska gimnazija iz Dubrovnika preselila se u Bol 1907. Pravo javnosti dobili su niži razredi 1928., a to pravo su 1940. dobili i viši razredi dominikanske klasične gimnazije. Tu su školu pohađali i mnogi Boljani. S kraćim prekidima dominikanska gimnazija u Bolu djeluje sve do 1973.

10. listopada 1975. proslavljena je 500-ta obljetnica postojanja bolskog samostana. U tom je samostanu živjelo mnogo vrijednih redovnika koji su se istakli na raznim područjima kulturnog i

umjetničkog djelovanja u književnosti, glazbi, filozofiji, teologiji i raznim drugim područjima. Župljani Bola 1516. dogovorili su se s upravom samostana da samostanski prior ujedno bude i njihov župnik.

Ove godine proslavila se Godina jubileja 800-te obljetnice osnutka Reda propovjednika odnosno dominikanaca. Reda koji u Bolu djeluje već 540 godina. Svetkovina je svečano proslavljenja u ponедjeljak 08.08. 2016.g. u dominikanskom samostanu Sv. Marije Milosne. Središnje misno slavlje predvodio je biskup u BIH mons. Tomo Vukšić u koncelebraciji s generalnim vikarom hvarske biskupije mons. Stankom Jerčićem, priorom bolskog samoatana o. Damirom Šokićem, postulatorom kauze bl. Alojza Stepinca mons. Jurjom Bateljom, nekoliko dominikanaca koji se nalaze na odmoru i svećenika Bračkog dekanata. Središnjoj proslavi sv. Dominika prethodio je u nedjelju (07. 08.) večernji koncert na kojem je nastupila Meri Cetinić i vokalno-instrumentalni sastav „Dominik“ iz Splita.

Danas u samostanu žive: o. Damir Šokić, padre Ivo, padre Mirko i časni brat fra Mladen.

Lorena Lalić, 4.b

DANI KRUHA

Dana 15. 11. 2016.g. u našoj školi i ove godine obilježili Dan zahvalnosti za plodove zemlje – Dan kruha, uz pomoć 4. razreda THK-a, kojeg su vodile stručne nastavnice Marijana Marić i Marija Petojević.

Uz kreativnost i maštu, od jednostavnih jela napravili smo ukusna i za oko ugodna jela. Pripremljena jela prezentirali smo svim učenicima SŠ Bol. uz topli čaj degustirali smo peciva i druge ukusne delicije. tokom prezentacije naučili smo da se prvi kruh pekao već 1500 godina pr.Kr. u Egiptu. Kasnije, u antička vremena se upozoravalo da nije svejedno koji kruh jedemo – bijeli ili crni, te da kruh sadrži više hranjivih sastojaka nego bilo koja druga hrana. U ranom srednjem vijeku se status ljudi procjenjivao na temelju boje kruha kojeg jedu, a istovremeno se u Crkvi pripremala hostija. Naučili smo i da smo mi, koji živimo u primorskim krajevima, poznati kao veliki korisnici kruha i da smo po tome u svjetskom vrhu!!!

Nadamo se da će i iduće generacije nastaviti ovu tradiciju i da nikad osjećaj zahvalnosti i topline neće iščeznuti iz naše škole. Evo jednog recepta:

Mliječne kiflice

1. Pomiješajte glatko brašno 600 g, prašak za pecivo i žličicu soli
2. Dodajte ulje 100 ml, kiselo vrhnje 200 ml, te promiješajte
3. Posebno pomiješajte toplo mlijeko 200 ml, instant suhi kvasac i veliku žlicu šećera te ulijte u gotovu smjesu
4. Zamijesite u glatko tjesto, podijelite na 4 dijela i razvaljavajte na $\frac{1}{2}$ cm debljine
5. Narežite na trokutiće i oblikujte u kiflice
6. Zagrijte pećnicu na 180 C
7. Kiflice slažite na namašćenom lim i ostavite u kuhinji na toplome 15-20 minuta
8. Premažite žumanjkom i po želji pospите sezamom, kimom ili makom
9. Pecite u pećnici 10-15 min.

Kristina Pučo i Ružica Jozic, 4.b

RoboCup Zagreb Open

U OŠ Mate Lovraka (Zagreb) održano je prvo kolo Hrvatske lige robotičara. Na natjecanju su prisustvovale 74 ekipe sa preko 170 članova, 80 robota i u pratnji više od 40 mentora. Natjecanje je otvoreno himnom te govorom predsjednice HRS-a dr. sc. Ane Sović Kržić, te tajnika Željka Krnjajića. Sve se to odvijalo pod budnim okom i „dirigentskom palicom“ našeg nacionalnog predstavnika u svjetskoj RoboCup federaciji prog. Ivice Kolarića i prof. Jelke Hrnjić.

Natjecatelji su se natjecali u 10 kategorija, a našu školu predstavljala je ekipa CroBlue Adriatic (Ante Kraljević 2.a, Kate Pavišić 2.a, Frane Radić 1.b, Lucija Ivičić i Nicol Lovrić, učenice 6. razreda OŠ Bol) s mentoricom prof. Lucijom Špacal. Naš tim sudjelovao je u kategoriji OnStage Secondary te je zauzeo 5.mjesto. Vrijedi također spomenuti da nas je ovaj tim predstavlja na svjetskom prvenstvu u robotici RoboCup Leipzig Open 2016. te je u kombinaciji s ekipama iz Njemačke i Slovačke zauzeo visoko 3.mjesto.

Kate Pavišić, 2.a

ČITAM 100 NA SAT

U petak, 14. 11. 2016. g. u dvorani naše škole održana je književna večer pod nazivom „Čitam 100 na sat“ kojom smo obilježili ovogodišnji Mjesec hrvatske knjige.

Učenici Tamara Goić, Filip Bauk, Doris Mišetić i Franka Cvitanic čitali su nam prijevode pjesama Sergeja Jesenjina na standardnom jeziku i na različitim idiomima bračkih govora (pučiški, selački i bolski), a potom i pjesme mlade pražniške pjesnikinje Silvije Buvinić (nekadašnje učenice naše škole).

Potom je učenica Ružica Jozic pročitala pripovijetku Pavla Pavličića „Dobri duh Zagreba“.

Čitanje književnih tekstova glazbom je pratilo Ante Kraljević.

Učenike su uvježbale profesorice Ana Ursić i Ljubica Kusanović. Uz našu knjižničarku Tanju, pozdravni govor održala je i ravnateljica Općinske knjižnice Bol, gospođa Jadranka Nejašmić koja je i predložila suradnju u obilježavanju Mjeseca hrvatske knjige.

Atmosfera je bila odlična, a slušateljstvo vrlo zainteresirano.

+++

Bluža čelesto. Modro oko spi.

Olgovorin moluoj: „Danas odizgora

Istinu moluoj nison reć dospi.

Bilo cviče sipje okolo sulora.

Molo me pitala: „A će to snižit?

Parićoj posteju i naloži pieć

Posteju ču spriemit i pieć naložit“.

Brez tebe u sarcu čutin Buru već“.

(prijevod J.Žuljevića)

4.a

ČITANJEM DO ZVIJEZDA

Županijsko stručno vijeće školskih knjižničara osnovnih i srednjih škola Međimurske županije u suradnji s Hrvatskom mrežom školskih knjižničara je 2009. g. pokrenulo natjecanje za učenike „Čitanjem do zvijezda“.

Natjecanje se odvija u dvije kategorije – rješavanje *online* testa i izrada multimedijskog digitalnog plakata. Na prvoj, školskoj razini natjecanja kroz *online* test ispituje se poznavanje dvaju djela od kojih jedno pripada klasičnoj, a drugo suvremenoj književnosti. Na regionalnoj razini tim se naslovima pridružuje treće, a na državnoj razini četvrto djelo suvremene književnosti. Multimedijski digitalni plakat kroz riječ, sliku i zvuk treba ukratko predstaviti pročitana djela.

Ideja da i naša škola sudjeluje na kvizu bila je naše knjižničarke Tanje. Predstavila nam je kviz na satu Hrvatskog jezika i razred je prihvatio. Imali smo oko mjesec dana za pripremu. Morali smo pročitati dva djela – dnevnika: „Patnje mladog Werthera“ J.W.Goethea i „Pitaj Alice“ (dnevnik jedne narkomanke). Analizirali smo ih uz pomoć knjižničarke Tanje i profesorice Ljubice. Trebalo je još i napraviti multimedijalni plakat na temu pročitanih djela. Tu nam je pomogla profesorica informatike Lucija. Kviz se održao 25. 11. 2016.g. u 12 sati. Trebalo je odgovoriti na 50 pitanja u 40 minuta. Kviz smo riješili i prije isteka vremena, iako je bio teži nego što smo očekivali. Rezultate smo dobili još istog dana. Svi smo prošli ovu prvu razinu i nastavljamo dalje sa još većim entuzijazmom. I naš plakat je prošao.

Vrlo smo zadovoljni i spremni za nastavak natjecanja.

Andrea Zlatar, 3.a

Oktoberfest

Das Oktoberfest in München ist das größte Volksfest der Welt.

Jedes Jahr zieht es eine Vielzahl von Touristen aus aller Welt an.

Es wird seit 1810 ausgetragen und jedes Jahr von über 6 Millionen Touristen besucht.

Das erste Oktoberfest wurde 1810. ausgetragen anlässlich der Hochzeit von Kronprinz Ludwig und Prinzessin Therese.

Das Oktoberfest fiel im Zeitraum zwischen 1854. bis 1873. aus wegen der Choleraepidemie
Im Zeitraum des Ersten und Zweiten Weltkrieges wurde es auch nicht ausgetragen.

Zum Oktoberfest brauen die Münchener Brauereien (Augustiner,Paulaner..) ein spezielles Bier mit einem höheren Alkoholgehalt (etwa 6%)

Es dauert 6 Tage und beginnt jedes Jahr Ende September und endet in den ersten Oktobertagen.

Am Samstag um 12:00 im Schottenhammel Festzelt wird das erste Bierfass vom Münchener Oberbürgermeister geöffnet mit dem Ausruf „O Zapft is“

Seit dann ist das Oktoberfest offiziell eröffnet.

Jedes Jahr schauen die Leute gespannt darauf wie viel Fassanstiche es braucht bis das Bier anfängt zu fließen.

Der Rekordhalter ist Ude mit 2 Fassanstichen (2005,2008,2009),aber früher hat es auch 19 Fassanstiche gebraucht (Wimmer,1950.)

Jedes Jahr werden durchschnittlich 60.000 Hektoliter Bier und 35.000 Liter Wein getrunken und 200.000 paar Würstchen,500.000 Backhendl und 50.000 kg Fisch gegessen,sowie 90 Ochse gebraten

Es werden auch wertvolle Gegenstände verloren, unter ihnen waren auch die Noten Johan Sebastian Bachs,goldene Zähne sowie 13.000 Deutsche Mark gefunden in einem paar Hosen.

U dvorani škole, pod mentorstvom prof. Ankice Okić, učenik 4.a razreda Alojz Stefan Zrno održao je prezentaciju " OKTOBERFEST" na njemačkom jeziku. Za one koji nisu razumjeli, učenica Maja Karmelić prevodila je na hrvatski jezik. Tom prigodom učenici hotelijerskog smjera pripremili su za sve učenike i djelatnike škole kuhanе kobasice, štrudel od jabuka i umjesto piva sok od jabuka. Nekoliko učenika i profesora obukli su se u tradicionalne bavarske nošnje i tako uljepšali dogadjaj.

Alois Zrno, 4.a

I want to speak to your heart

We have probably never met and this is a little bit silly, but I just want to tell you that I need you. I want to know that you will be there, that you will help me. I want you to be there beside me when they come for me, when I am down and they are beating me. I want you to give me a shelter. We don't have to talk we don't have to meet, we won't probably ever see each other. I just want to know that you are out there. I want you to stand next to me, to understand and I will do the same. I will help you I will fight for you, just be my friend when I need you be my best friend stranger and I will be the same to you. I will sit next to you on the bus when no one else wants to, I will tell you it is fine to be who you are when they want to change you, I want to tell you that it's ok to love, I will put myself in front of you when the hardest is being thrown on you. I want to speak to your heart and be sure that I have you. Speak to me and I will listen. Stand by me and I will hold your hand. It's hard to love strangers, but only you and me together can be a voice for those whose mouths are dry from spreading the word about humanity, from screaming and fighting for those whose words were neglected. While wandering the world I hope I will find you and that the promises we've made now will still live in our hearts.

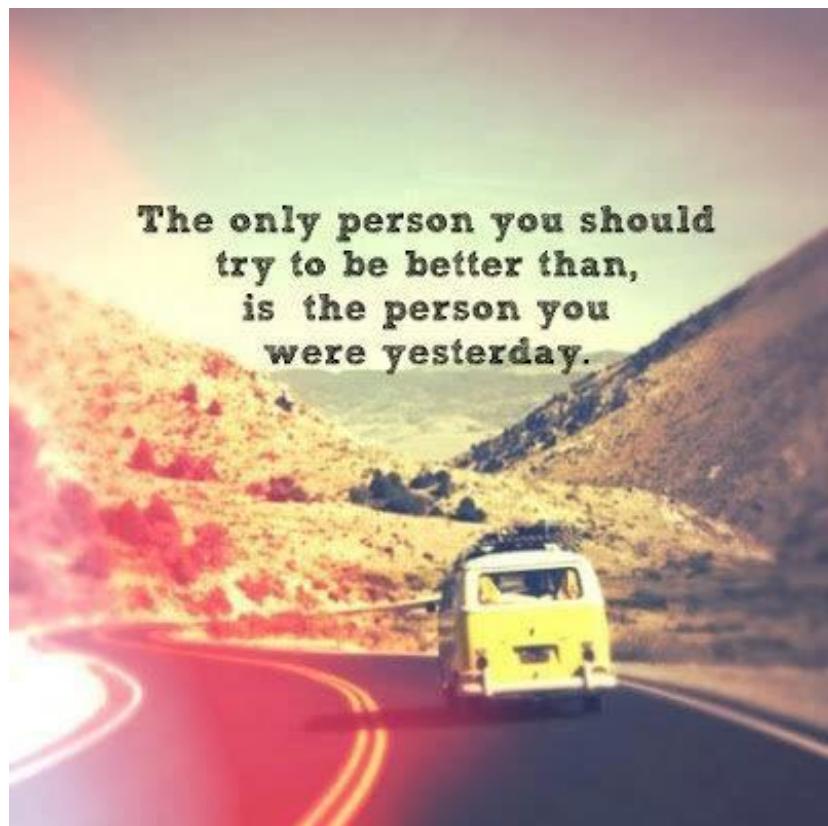
Valerio Michieli Tomić, 2.a

"I want to speak with your heart"

Excuse me, I want to speak with your heart, for it will listen when your brain will not... Even though we all have different motives and goals in life we all have the same heart and we all feel the same thing. We all know the feeling of regret so encourage someone to do something they have doubts about so they don't regret it later. We all know the feeling of sadness and how much it takes away from a person, so comfort anyone suffering from that kind of emotional theft. We all know the feeling of hate and how much it takes to control the body and mind and how it loves making bad decisions, so don't give in to the hate and find a better way to channel the bursts of rage growing inside you. We all know the feeling of love and how much it hurts when it is a one way street, so don't get overrun with jealousy and become the best friend that person could ever dream of. Every person has limited time to spend with you , be it an old relative or a stranger on a bus stop. Make the most of that time and try to make the best of it. If you are in hospital and there is a child with an injury try to make him smile, even if it does not mean much to you it means a lot to a scared lonely child. If you are in front of the grocery store and if you see someone having trouble with their groceries, help them out and even though you won't think much of it that person will appreciate the help from a certain warmhearted stranger. So always help out your fellow person, you never know when you are going to be the one in need of a warm smile or a little help with the groceries.

Ante Kraljević, 2.a

GLI ITALIANI AL BAR

Gli italiani amano il caffè e lo bevono ogni giorno. Ogni momento del giorno è buono per bere il caffè. Gli italiani spesso vanno al bar per bere il caffè e spesso con il caffè fanno anche la colazione. Con diversi tipi di caffè : normale, lungo, corto, con latte freddo, con latte caldo, al vetro (in bicchiere), corretto..., gli italiani prendono anche qualcosa per colazione, più spesso un cornetto o brioche (riempito con marmellata, Nutella o vuoto). Se hanno fretta bevono il caffè al banco e se hanno tempo siedono al tavolino con gli amici o parenti. Così il caffè è il punto d'incontro, di divertimento e d'apprendimento. In Croazia beviamo il caffè nello stesso modo. La differenza si vede nel fatto che in Italia prima devi pagare il caffè e poi lo prendi. Quando vuoi un caffè in Italia prima vai alla cassa e paghi il caffè, prendi lo scontrino e con esso vai dal barista che ti fa il caffè, mentre in Croazia bevi il caffè e lo paghi dopo.

Il nostro manuale si chiama *Caffè Italia* perché con esso ci incontriamo, parliamo e impariamo della lingua, della cultura e della vita italiana.

Maja Petek, Antea Jerčić (1.a), Blanka Rajčević (1.b) e Anamarija Šesnić (4.a)

PJESNIČKI KUTAK

JO SVUOGA BOGA NE SUJEN

Muogo bin vas don provjat obo bižnuonotu Rojenu! Ma sal van je dosta znat da je sto daleko ol mista i da mu je vajalo bare tri ure na ugotici jahot ol nedije do na misu. Ma isto nikal ni priskoči. Bi je puno pobožan. Ali, s Bogom je uvik imo diškuorših. Uon je to vako tumači: „Jo muoga Boga ne molin i ne sujen, a če mu imon reć – rečen mu u oči!“

Tako je bilo i ni put, usodi je petnaest kili kumpirih. Kal hi je duošlo vrime iskopat, iskopo je njonka piet kili, a svaki kumpir ko frenja. Na po duoca je frmo, pogledo u nebo, peto roge i reko Mu: „Hmmm, lako ti je vako bit Buog!“

Ča mislite da je lako odgojit luozje, ni malo ni vele. Da vidite kojo je to muka i pokora. Kal čovik hoće usodit loze nojpri va da uzmaškino ziemju i usodi divje pruće. Onda ga pusti da zene i stopr drugo godišće navrne plienke, kojie se čuvo ko oči u glovi da ne duođe beštija i da hi ne potuče. Dokle ne duođedu na rod va hi kopat, okutlovat, zagréot, polpirot i veživat. Posli hi va rizot, nojveće na dvo brka, šcipat, sumporovat i polivat vidrijuolon da hi ne napode pronošpera i lug.

Muj nono je imo lujze u Lukami i puno se okolo njega muči, uon i dica. Ko Boga se čekolo da gruožje zasuri i stolo atiento da ga na izidu tići, ose i drugo gamod. Bilo je i inguordih turistih koji bidu se dolibili kal nuono ne gledo i mošili za koji grozdić. Kal bi nuono posli vidi da su mu kidoli grouzje činilo bi mu se ko da su mu komadiće tila olkinuli. Toliko mu je bilo tieško da je jedon put uze pušku i don i nuoč čini strožu da ne duođedu turisti u kreju.

Pasoje lito, zojni su mu skosi. Urodilo gruožje i nuono ga već vidi u badnju, ne miče se iz gorie i čeko da puočne trganja. Jednu večer, pri nego će puoć leć, sto ispril kućice, gledo u nebo i učinilo mu se ko da će nikuo duonje vrime. Vas se ustrieso kal je čuti dvi kapje na čeli. Od muke je ulizo u kućicu i govori ženi: „Ma, a če vo neviera?“ „Ni zla, ni zla“, govori žena somo da ga smiri i puošme molit, svjetu Boru i svjetega Mikulu zazivat: „Svieto Bore pobaruji, sveti Mikula pomiluj... Ma ni pasalo ni kvarat od ure, počelo grmit, lampat, dažit, a onda, judi moji, grod, grod.

To ni puno duralo, ma je bilo dosta da potuče cili nuonotov trud i muku. Kal je nevrime frmalo, bidan nuono išo vidi kolika je ščeta, vas jidan na Boga ča mu je to učini. U to zalampalo!

Nuono pun jida i bisa pogledo gori i zaviče: „Posvitli, posvitli da vidiš je Ti čo ostalo!“

Petar Novaković, 1.b

BURA

Žvelto bura nosi sve prid sebon.
Trajine odgropoje, kića razbarušoje.
Upregla škinu i čapala se lavura.

Uzdunula je veselje,
uzimila bročki marač.
Odrebatila jugo.

Hirovito je šoto zemje
iskopala zamršeno korenje
če ga je južina načela.

Pomela je dvore i štrode,
športkicu u kantune zbilja.
Svaku ženu je nojpri obradovala,
a onda dobro ucvilila.

Jerbo je sa šušila Motine mudonte
u Perine odvukla,
a sve kalcete po vrtlima zatukla.

Po je svo jutro velo trka
di su čaćine guće, di su kanavace,
a nojveće da nisu u drači
košuje svetašnje.

PUNAT

U tinelu našen olma na pripuću,
store none merlo krosi namin kuću,
miljun lipih puntih a svi ko jedon
sjuštali se u vez ko nojlipji bonbon

Sve punat po punat ol sna je svoga krela
i ovčju vunu ona soma prela.

Ol retajih robe lancune je rakamala
i od mižerije dici doto stvorala.
Ma ne po donu, ni kal se vidi
nego po tmini i uz petrolejku,
kad već ležu svi non siusidi.

I usput, svakodnevno,
Divici Mariji se ufola,
da non čuvo dicu i njihovo sime,
da non ne bidu nikad osramotili ime.

jer storo nona vrlo pobožna bila,

i prid Gospin oltor je merlo naminila.
I ni bilo dona kal je mogla fermat,
jer vajalo je toko tega sjuštat.

I nonotu nozuke i dici kuvertine,
Napunila vridno nona
sve bavule i škafetine.

I tapete prid vrota i rakamone lancune,
na komo i u svaki kantun nevojne kužine.
I tavaje, šugamone i slike ubožne.

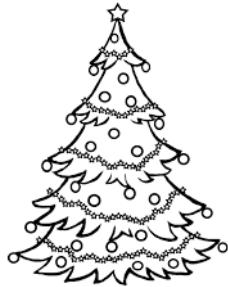
Kal navečer razgrnen kuvertinu i namistin
za son,
ne mogu da se ne promislin obo njon.
jer punat po punat, puno jubavi, svi ko
jedon,
sjuštalo se miljun punti u vez, ko nojlipji
bonbon...

ČOVJEK SUNCOKRET

Sigurno su teške sve te maske,
bogate lažnog sjaja.
Sreće, pristojnosti, tolerancije.
U svim tim maskama izgubiš samog sebe.
Ne želim biti čovjek - suncokret,
okrenutog lica u jednom smjeru.
U meni tinja nada,
čekam da slomljena grana procvjeta.
Nauči me kako da ukrotim vjetar,
dopusti da uhvatim dah jeseni.

Reći će da sam nepopravljiv i lud,
ne želim biti čovjek - suncokret.
Ostajem svoj u stihu izgubljen.

Stanko Marčić, 2.b

Valovi raznose
poraze i pobjede
i drugi ne mogu
s nama da se usporede

Pjena na moru
doziva zoru
koja ne dolazi

Kazaljka se vrti
u strahu od smrti
ali vrijeme ne prolazi

ovo su otisci krvnika
kojeg se Bog boji
krvnik je nalik na čovjeka
jer Bog ga stvori.

Anteo Bezmalinović, 2.b

ŠKOLSKA KUHINJA

BAKALAR

Bakalar je vrlo cijenjena riba koja se koristi u prehrani, a naročito sušen i soljen. Često je tema i predmet obožavanja mnogih gurmana. Tradicionalno se bakalar priprema na bijelo ili na crveno, međutim do danas je osmišljeno nebrojeno mnogo recepata, pa inspiracije uoči pripreme ne bi trebalo nedostajati. Ipak, pravi poznavatelji bakalara ističu kako je uz bakalar najvažnije odabrati kvalitetno maslinovo ulje, češnjak i peršin.

Za vrijeme Božića misli svih ljubitelja ribe okreću se bakalaru, te ono zauzima posebno mjesto na blagdanskom stolu.

Bakalar na istarski (Bakalar na bijelo)

SASTOJCI:

- 1 suhi bakalar (oko 500 g)
- 600 g krumpira
- $\frac{1}{2}$ glavice češnjaka
- vezica peršina
- Lovor sušeni
- Crni papar mljeveni
- 1 luk (100 g)
- 150 ml maslinova ulja
- 100 ml mlijeka
- sol
- 1 žlica Vegete

PRIPREMA:

Skuhanom bakalaru odrežite peraje i rep. Potucite ga batom za meso kako bi lakše omekšao. Stavite ga u vodu da se moći najmanje dva dana. Omekšali bakalar stavite u posudu i prelijte vodom. Dodajte narezani luk, papar u zrnu, češnjak, list lovora i jednu žlicu vegete te kuhajte dok se meso ne odvoji od kosti i ostavite u vodi da se ohladi. Kuhani bakalar očistite od kože i kostiju. Krumpir narežite na kocke i kuhajte u vodi u kojoj se kuhao bakalar. Bakalar i krumpir pomiješajte, dodajte sitno nasjeckana 3 češnjaka i nasjeckani peršin, maslinovo ulje, papar i sol.

po potrebi. Kad ste dodali sve sastojke kratko promiješajte, poklopite posudu i dobro tresite s njom. Na kraju dodajte mljekko i ponovo protresite posudu dok se bakalar i krumpir ne usitne i ne povežu.

Bakalar na dalmatinski (Bakalar na crveno)

SASTOJCI:

- 400 g suhog bakalara
- 150 ml maslinovog ulja
- 3 luka
- 5-6 režnjeva česnjaka
- 2-3 rajčice ili 1 žlica koncentrata rajčice
- 3-4 lista lovora
- 1 žlica meda
- 200 ml prošeka
- 1 žlica vegete
- sol i papar
- 1/2 vezice peršina
- 700-800 g krumpira
- voda ili riblji temeljac

coolinarika.com/klub/betinna

PRIPREMA:

Bakalar namakati u hladnoj vodi 3-4 dana mijenjajući vodu dva puta dnevno. Omekšan bakalar kuhati u hladnoj vodi, te ga očistiti od kože i kostiju. Zatim ulje uliti u širu posudu, pa dodati nasjeckani luk i česnjak, te dinstati samo dok ne uvene. Dodati narezane i oguljene rajčice, med i lovor i kratko prodinstati. Sve zaliti prošekom, pa dodati vegetu, sol, papar i nasjeckani peršin. U pripremljeni umak poslažiti komade bakalara i između utisnuti ploškice krumpira. Sve to zaliti ribljim temeljcem ili vodom tako da tekućina prekriva bakalar i krumpir. Pustiti da sve ponovo uskuha dok bakalar ne omekša i krumpir se ne skuha. Gotovi bakalar skinuti s vatre i poklopiti. Ostaviti jelo neka odstoji 15 min. Prije serviranja posuti sa svježe nasjeckanim peršinom.

Uz ova jela preporučamo jednu dobro ohlađenu čašu Pošipa.

Dobar tek!

Petra Jašić, 4.b

Petra

Moda

Moda

Moda

Moda

Moda

Moda

Iz školske radionice profesorice Ade

Studeni je mjesec posvećen prevenciji raka prostate i nazvan je MOVEMBER ili No Shave i naši profesori su se priključili akciji. Inicijativa je potekla od profesora Karmena Jakšića.

Njihovu „bradatu“ sliku prilagodili smo trenutku i postali su DJEDOVI MRAZOVI!!!

Bradatog profesora Karmena nismo uspjeli slikati, već samo brkatog

Sretan Božić i Novu godinu želim vam ja,

neka za vas na nebu najlipša zvizza sja.

To je najlipše vrime gdje se veselit i plesat triba

pije se vino, jede se meso i ponekad riba.

Neka vam Božićna večer bude lipa i radosna,

pazite s petardama da vam u sjećanju

ne ostane žalosna! - Ante

Čestitke

Nek se i tebi u ovo blagdansko veče ispune sve, moguće želje, mnogo ljubavi, topline i sreće. Sretan Božić i Nova godina.- Luna

Svim ljudima svijeta želim čestitati blagdane, Božić i Novu godinu. Bez obzira slavite li Božić ili ne, sjetite se svojih voljenih i svih onih kojima je potrebna pomoć. Za blagdane učinite neko dobro djelo: uputite nekome lijepu riječ, posjetite ljude kojima je potrebno druženja i smijeha. Nadam se da će vam Nova godina donijeti puno sreće, zdravlja, zadovoljstva i mira. I potrudite se biti bolji nego što ste bili! – Antonia

Sretan vam i blagoslovjen Božić i Nova godina! Neka Badnja večer u vama probudi osjećaj neizmjerne sreće i ljubavi. A u novogodišnjoj noći osjetite nadu koja će vas voditi cijelu godinu. Okrenite novi list i obećajte sebi da ćete uživati u životu. – Marina

Svima vama čestit Božić i sretna Nova godina! Želim vam mnogo smijeha, radosti i uspjeha u nadolazećoj godini. Želim vam i manje nerviranja oko škole, te puno više zabavljanja s prijateljima! – Kate

Podijeli i ti ovih blagdana dio ljubavi, sreće i topline s drugim i zajedno učinimo svijet ljepšim mjestom. Neka vam je svima blagoslovjen Božić i sretna Nova godina! – Ana Pina

Uživajte u Božiću, provedite ga s obitelji i bližnjima. Zaboravite poklone i posvetite se druženju. Sretna vam i Nova godina, novi početak... opustite se i neka vam taj početak u dobrom raspoloženju bude ključan za novu uspješnu godinu! – Piera

*Ostvarite svoje želje i snove... otvorite svoje srce i dušu za nove prilike i mogućnosti. Budite svoji i neustrašivi. Sretan vam Božić i Nova godina! - Matea
Okrenimo list, pružimo nove prilike, otvorimo vrata i prozore, neka nas ispunи svjetlo nove godine. Sretan Božić i Nova godina! – Valerio*

Čestitkama se pridružuje Nastavničko vijeće i ravnateljica Sani. Sretno!!!